

SZERKESZTŐSÉG

és kiadóhivatal:

Sátoraljaujhely

Petőfi-utca 5. sz.

Telefon-sz. 125.

SÁTORALJAUJHELY

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 8 K.

Félévre 4 K.

Negyedévre . . . 2 K.

Egyes szám 10 fill.

FÜGGETLEN POLITIKAI HIRLAP.

Felelős szerkesztő: ILLÉSHÁZI ENDRE.

MEGJELEN PÉNTEKEN ESTE.

DÓKUS GYULA.

Negyven esztendő a közpályán!

Még a rideg szavak is, amelyek ezt a kijelentést alkotják mintha ünnepi csendülnének meg. Es méltán!

Hiszen az emberi élet értékes munkára, alkotásra képes szakát öleli fel a négy évtized, amely ha a köznapiság taposómalmában peregne is le, nyomtalanul merülve az idők végtelenjébe, akkor is elősmerésre tarthatna számot fáradt viselője, mint aki emberi hivatása betöltésében egy életet emésztett el a köztársadalom javára.

Az érdemet megbecsülő Romában a lictorok kötelesek voltak a büszke köztársaság hatalmi jelvényével díszített vesszőnyalábot meghajtani a veterán előtt, még ha közkatona volt is a légióban. Mert az érdemet elősmerni szerintük — igen helyesen — az abban való osztozást is jelentette.

Mi is egy veteránt ünnepeünk! közéletünk legiójának egyik vezérében. Nagy időkre vetünk halvány fényt ez igénytelen sorokkal. Mi mindent foglal magában a Dókus Gyula negyven éves közszolgálat? Ha ezt a kérdést kiakarják meríteni, nemcsak korrajzot adni, de történelmünknek egy tanulságos részletét is megírni kényszerülnék.

Hogy egyes ősi intézményeink — aminő a vármegye is — a változott körülmények és világnézet ellentétes hatásaival megküzdeni és feladatuk magaslatán megmaradni képesek, azt kizárólag tényező egyéneinek kivállósága, különös rátermettsége által valósíthatják meg. A vármegyei tisztviselők régi, vihartépte, sok ádáz harcokban diadallal lobogtatott zászló körül csoportosult bajnokok. Hivatásuk igazi mérlegelésénél sajátos politikai körülményeink miatt nem helyezkedhetünk a nyugati államdoktrineria ama rideg álláspontjára ahonnan a kormánytestületek közigazgatási képessége bírálható el. A mi vármegyénk több mint a francia departement, az osztrák bezirk, a német kreiz, az angol grófság. Szent hagyományok őre. A nemzet eszményi javainak letéteményese. A vármegyei tisztviselő nem csak hivatalnok hanem — bár nem hord egyenruhát — katona is.

Mindezek felül reájuk hárul a feladat fogyatékos eszközeik, a haladás, fejlődés által lépten-nyomon teremtett nehézségek dacára is ama célok megvalósítása, amelyeket az állambölcsélet a legnehezebb problémák közé soroz: a köztársadalom érdekeit az élet követelményeivel hozni összhangzatba. A valódi nemes becsvágytól sarkalt vár-

megyei tisztviselő nemcsak eszét, tudását, szorgalmát kell hogy áldozatul vigye a közérdek oltárára hanem lelkének nemesebb hevületeit is, az ember ama legbecesebb, szinte eszményi kvalitását, amely a kötelességteljesítésben ethikai érvényesülést keres.

Az a negyven esztendő, amely a méltán ünnepelt szolgálatában letelt, tulajdonképpen a vármegye teherpróbája volt. A kiegyezést követő rohamos átalakulás útjában találta s amint tudjuk erősen és pedig elég gyors egymásutánban meg is bolygatta. Az igazságszolgáltatás államosított, majd a közigazgatási bizottsággal egy új pillér állított be az ősi épületbe. Egyes funkcionáriusok elvették. De lényegében azért vármegye maradt, noha nem egyszer megkongatták is a halálharangot a „nagy haldokló“ felett. Doktrinerek is, gyakorlati államférfiak is, abban összegezték véleményüket, hogy a vármegye túlélt magát. Jövel tehát egyedül üdvözítő államosítás! A nagy Tisza, az állambölcs, akinek óriási mivoltát a távolság és utódainak szánalmas törpeisége mindinkább szemléltetőbbé teszik, utját szegte a törekvésnek. De utját szegte később a nemzet akarata is, amikor a Lex Szapariánát az ösmert két paragrafusos törvényé torzította. Ime egy példa, hogy az a csontos, szürke ember, akit kora lehazaárulózt, menyenyire ösmerte fáját! Az ő nagy szelme belátott a jövőbe. Tudta, hogy a historia szellemidéz. Sejtette hogy a vármegyére még nagy feladat vár. És tudjuk, hogy néma profetiája beteljesedett! Mert — és itt adassék bár tisztelet minden ellenkező véleménynek a nemzeti ellentállás méltatása tekintetében — annyi bizonyos, hogy a vármegyék és köztük eminenter Zemplén vármegye fogták fel az alkotmányunkra mért halálos csapást. A felett lehetnek eltérő vélemények, vajjon kívánatos volt-e a küzdelem, de a küzdelem maga örök dicsősége leszen a vármegyének.

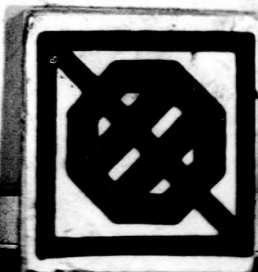
Erre a negyven esztendőre tekint vissza Dókus Gyula! Láta mint ujjonc a régi vármegyét, ahová családi hagyományai, hajlamai egyaránt predestináltak. Végig szolgálta azt a fejlődés és átalakulás napjainkig elért minden fázisán. A vármegyei tisztség minden hierarchikus fokozatain közelösmerésre ritka példáját statuálta a minta hivatalnoknak. A restantiát nem ösmerőnek. A feladatát minden állásában a legjobb tudásával és törhetlen akaraterejével betöltőnek. Aki harminc esztendeig még a törvényesen kijáró szabadság idejét

sem vette soha igénybe. Odaadó buzgalomban s mert a vármegyei szolgálat összes ágazatait hosszas gyakorlatból ösmerte, a perfekt szakember ama biztosságára tett szert, amely képesítette őt a közigazgatás legbonyolultabb kérdéseinek gyors áttekintésére s a legalkalmazható megoldására. Méltó volt az erős próbára tett vármegyéhez fűződött feladatokhoz és hozzájuk nőtt a vármegye ama nagy hivatalnokaihoz, akik őt életkorban bár megelőzve, de mégis szolgálati kartársai voltak, mint a klasszikus műveltségű tudós Matolay Etelehez, a genialis Füzy Kálmánhoz, a hatalmas tehetségű, szavával, tollával egyaránt ékeskedett Viczmándy Ödönhoz, az ügyészi kar jeles jogtudósaihoz, a kötelességteljesítésben szinte páratlan buzgalmu Karsa Ferenczhez. Halgatta egy gróf Andrassy Gyulának (a nagy-nak) egy Br. Sennyey Pálnak, egy idb. br. Vay Miklósnak a vármegye tanácsában illetőleg a konventben valamint a társas érintkezésben megnyilatkozott bölcsességét. Nagy oskolából nőtt ki, méltóan. Nagy, szép idöket élt át mint azok factora!

Ilyen férfiak vezették a vármegye hajóját s azok körül küzdötte fel magát Dókus Gyula ama hajó kormányosául. Nemes pályafutás volt!

Többször tüntették ki terhes, felelősségteljes, de épen azért képességeihez mért feladatokkal.

Az első amit ösmerünk a bodrogközi árviz okozta nagy szabásu védelmi munkálatok közigazgatási vezetése volt, amelynek sikerét a korona is kitüntetéssel jutalmazta meg. Sőt aztán évekkel később az elsónél nem kevésbé veszedelmes áradás. A felszított népszenvedélyé, amely a Bodrogközt fenyegette. A „lángszemü harag“ lassan, de annál vészterhesebben hömpölygött végig a téres rónán, lelket mérgező hatását már már lángnyelvek is hirdették. Tudjuk, hogy katonaság nyomta el a mozgalmat. Amde el kellett oltani a hamu alatt lappangó parazsat. Ki kellett vonni a sebből a fullánkot. A nemes vármegye mint atyja a népnek munkába vette a felzaklatott lelkek lecsendesítését. A tekintélyt tudással, tapintattal, a néplélek ösmeretével párosítani képes ember munkája vált szükségessé. Ezt a feladatát is közelösmerésre oldotta meg Dókus Gyula. Ha zajos elősmerés nem jutalmazta is eme fáradozásait, bizonyára jutalmat talál-öntudatában, a legméltóbbat a jól betöltött hivatás fölött érzett lelki megnyugvást.

Hamar feledő korunkban talán nem lesz felesleges ha fölemlítjük, hogy az ezredévi ünnepek egyik fénypontja a festői történelmi felvonulás is az ő eszméje volt.

Szolgált a közigazgatás érdekeit jeles tollával is. Az a magvas értekezése, amely a közigazgatás részleges reformmunkálata alkalmából folyt ministeri értekezlet és hirlapi vita során került ki a sajtó alól, nemcsak a szakemberek dicséretével találkozott hanem gyakorlatias irányeszmé körül több részszült elfogadásban is.

Munkába vette az új vármegyei székház építését is, amely, hogy min feneklett meg nem tudjuk, de hisszük, hogy megcsinálja. És várjuk is.

De ki tudna méltán beszámolni egy pár hasábon a Dókus Gyula közpályán töltött negyven esztendejével még ha a tömörség Tacitusi tökélyét bírná is? Hiszen amit idáig irtunk: csak vázlat. Adalékok egy méltóbb toll számára. Mert azon kívül, hogy Dókus Gyula elősmert helyet töltött be a vármegye nagy tisztviselőinek érdemes sorában, ritka munkabírását egyháza, a város, a közérdek számos ága, a társadalom is igénybe vették. És Dókus Gyula sehol ki nem tért a munka elől. Egyháza kiténtető állással, a város diszpolgársággal, a társadalom köztisztelettel és szeretettel jutalmazták. Üres idejében — mert ilyen is volt — az archeológiába merült. És mint mindenütt, ahol tevékenykedett, itt is alkotott. Ma övé a legszebb magángyűjtemény különösen honfoglaláskori fegyverekben, kengyelekben, zablákban. Archeologiai irodalmunkban pedig ősmert tollu író. Hát a többit írjuk még? Csak terünk lenne!

Ime egy gazdag élet!

És elmondhatja, hogy „jam alios vidi ventos!” Ha majd elbucsuzik a régi megyeházától! Amelyben gyermek ifjúként kereste a pályáját. Ahol mint a közelet férfira fokról-fokra hágott mindig magasabbra a siker lépcsőjén. Ahol elérte a legnagyobbat amire a vármegye bizalma emelhet. Ahonnét balvégzetű historiánk hazajáró lelke — az önkény — erőszakkal hurcoltatta ki, majd bíró elé állította. Ahová az örömujjongó polgárok vállain tért vissza! És ha felépül az új vármegyháza, ahol — ha addig többre nem méltattatnék — közzolgálatának ötven éves évfordulóját éri meg.

Mert nem bucsuzni akarunk tőle!

Aki ujjonca volt bár a seregnek, amelynek ma ünnepelt veteránja, de ma is testileg, lelkileg ép munkabíró férfi. A negyven esztendő viharos munkája bölcsességében, tudásában öregbítette meg anélkül, hogy szellemi erejét megviselte, energiáját lankasztotta volna. Csak tovább hát a dicsőségesen megfutott pályán! Messze még a határ és legyen is messze!

Dókus Gyula jubileuma.

És Zemplénavármegye községi és körjegyzői megállták keményen helyüket, állták szavukat és ünnepelték Dókus Gyula alispánt 40 éves betöltött közzolgálati működésének évfordulóján.

És az ünnep fényesen sikerült: méltó volt Dókus Gyula kiváló egyéniségéhez, de becsületet szerzett az ünnepet rendező községi és körjegyzők egyesületének is. Távol minden politikai célzattól, a legnagyobb óvatossággal ügyelve arra, hogy ez ünnepelés senkivel szemben tüntetéssé ne váljék: az igazi érdemnek gyujtottak fáklját, égettek tömjént Zemplénavármegye községi és körjegyzői. Az ünnepély ez időszerint pártatlanul áll még közigazgatásunk történetében, mert ünnepeltek bár főispánt, alispánt vármegyék, de hogy egy vármegye községi és körjegyzői adjanak irányt a vármegye közönségének, a közigazgatás napszamosai járjanak elől egy vármegyeszerte köztiszteletben és közszeretben álló alispán ünnepelésében, hogy az ő ünnepelésük adja meg a formáját, a fényét a vármegye ünnepelésének, erre példát nem ösmernünk.

Tanulhatnak ez esetből nem csak vármegyénk, de az ország összes jegyzői is: csak akarniok kell és nyitva előttük a pálya, csak akarniok kell és ők vezetnek. Elvégre is a tradiciók kora lejárt, az ország, a nemzet feltartóztatlanul halad a teljes demokratizálódás útján és a demokrácia zászlótartói — mondotta nagy igazán Zemplénavármegye tisztifőügyésze — a községi és körjegyzői kar.

Az ünnepély lefolyását a következőkben ismertetjük:

A felvonulás.

Erős kezekkel, vas akarattal, munkát és fáradságot nem kimélve, már hetek óta dolgoztak a jegyzői egyesület vezetői Szoták István egyleti elnök és Rácz János egyleti pénztárnok, hogy az ünnepély Dókus Gyula érdemeihez és a zemplénavármegyei jegyzői karhoz méltó legyen. Nehéz munka volt, de sikerre vezetett: a reggeli vonatok meghozták a felvidék összes jegyzőit s javarészt a segédjegyzőket is. A déli vonat meghozta a Bodrogtózt és az alvidéket. Délben megérkeztek a szomszédos vármegyék kiküldöttei is: a szabolcsvármegyei jegyzői egyesület Jóth József, Sáros Csekenyák János, Borsodot Sikorszky Gyula, az országos központi egyesület annak alelnöke Morvay János mezőkövesdi főjegyző képviselték: mind megannyian veterán harcosai az országos jegyzői érdekeknek.

Sátoraljaujhely város már a kora délelőtti órákban zászlódiszt öltött, ünnepélyes hangulat uralkodott az egész város fölött.

A jegyzők a Magyar király termeiben gyülekeztek s rövid pár percig tartó előértekezletük után — melyben teljes bizalmukról biztosították a jegyzők elnöküket, — impozáns menetben vonultak fel a vármegyháza tanácstermébe s helyezkedtek el a zóldasztalok körül.

Kevéssel félhárom előtt, udvarias éljenzés között, diszmagyarban megjelent a tanácsteremben Meczner Gyula főispán is, kit küldöttségileg kértek fel a jegyzők gyűlésükön való részvételre, megjött a vármegyei tisztikar tekintélyes része s számos megyebizottsági tag és városi polgár. A csillárok felgyulottak és pontban félhárom órákor kezdetét vette a

a gyűlés.

Az asztalfőn Szoták István, tőle jobbra

Meczner Gyula főispán foglalt helyet, a közel kétszáz főre tehető hallgatóság a zóldasztal körül és a háttérben foglalt helyet. Megszólt az elnöki csengetyű s Szoták István a következő szavakkal nyitotta meg a gyűlést.

Tisztelt közgyűlés!

Testvéri szeretettel üdvözlöm Zemplénavármegye községi és körjegyzői egyesületének itt e gyűlésen megjeient tagjait. Hálás elismerésemet fejezem ki tekintetes Zemplénavármegye megyebizottsági tagjainak, tisztikarának és a vármegye intelligentiájának, kik gyűlésünket nagybecsült megjelenésükkel megtisztelték. Fogadják baráti és testvéri kézzorításomat a szomszédos vármegyék egyleteinek kiküldöttei és az országos központi egyesület itt megjelent képviselői, kik a messzetávolból siettek e helyre, hogy a zemplénavármegyei jegyzői egyesület ünnepélyének fényét személyes megjelenésükkel emeljék.

Mert ünnepet ül, nagy ünnepet ül ma Zemplénavármegye községi és körjegyzőinek összesége. Egy férfiu ünneplésére gyűltünk itt össze, ki attól a perctől kezdve, melyben magára ölté a *toga virilist*, valóban is férfiu s a férfi erényeknek mintaképe volt mindenkor; *egy embert* ünneplünk ma, ki egy hosszú életpályán át mindig és első sorban is *mindig* ember volt, emberileg érzett, gondokozott és viselkedett, egy tisztviselőt ünneplünk ma, ki fokról fokra emelkedett a tisztviselői rangfokozaton a legalsóbb állásból a vármegyében elérhető legmagasabb állásig. És minden fokon és minden helyen mintaképe volt az igazi tisztviselőnek, hivatalának élt, dolgozott fáradhatatlanul, hűen, odaadóan és becsületesen a közért. A hazáját igazán szerető *hazafit*, a fáját és nemzetét imádó magyarembert ünnepeljük itt ma honfitársaim! Negyven éves tisztviselői pályát futott meg, de soha nem elegendett be a politikai harcok forratagába, tisztviselő volt, dolgozott és nem politizált: de mikor ütött az óra s vesztély fenyegette hazánk alkotmányát, oda állott az első tűzvonalba és *si fractus illabatur orbis*, rendületlenül állotta meg helyét. Dókus Gyulát, Zemplénavármegye Alispánját ünnepeljük e napon és ebben a névben benne van minden: ennek a névnek hallatára feldobog a zempléni ember szive, ünnepi szolozsma kél a Beszkidektől le a Sajó és Tisza folyásáig 100000 ajkakon. És méltán. Negyven éve áll Dókus Gyula Zemplénavármegye szolgálatában, nagy idő, de nem volt ennek a tenger időnek egyetlen percze sem, melyet Dókus Gyula ne e vármegye közérdekeinek szentelt volna.

És ünnepelünk és ünnepelünk is kell első sorban nekünk községi és körjegyzőknek: Dókus Gyula nekünk mindig szerető atyánk, érdekeinket minden vonalon buzgón munkáló hivatali főnökünk volt.

Harminczhárom éve már, hogy majd mint főszolgabíró, majd mint vármegyei főjegyző s nyolczadik évre mint alispán áll a jegyzői kar élén s támogatja szeretettel és odaadó jószággal a jegyzői kart nehéz munkájában, részt vesz örömeinkben, részt vesz bánatunkban.

Nem e szerény keretek között kellene nekünk ünnepelni Dókus Gyulát. Dókus Gyula érdemei mellett a mi ünnepélyünk fénye halvány mécsész törpül: de hisszük, hogy ünnepélyünk szerény keretei közül is felcsillan lelkesedésünk lángja és ha hangosan nem kiáltunk is, érezni fogja ő a szeretet melegét, melyet szivünkben iránta érzünk.

Szeretünkön kívül mi neki mást nem nyujthatunk, nyujtsuk tehát ezt és szeretetünk nagyságával méltassuk Dókus Gyula érdemeit.

Ennyiben kívántam ősmertetni a jelen közgyűlés céljait s üdvözölve itt megjelent kartársaimat és szeretett vendégeinket, a gyűlést megnyitom.

Értesítés!

Diszes női ruhákat, blousokat, ruhaalkákat, férfiruhát legszebben

Női ruhaszöveteket guveliroz.

tisztít és fest minden színre

Rakovszky Sándor

ruhafestő és tisztító

Sátoraljaujhely, Bercsényi-u. 5. sz.

Egyben indítványozom, küldjön ki a közgyűlés Rác János Töketeresbesi főjegyző tagtársunk vezetése alatt egy 12 tagú küldöttséget, kik Dókus Gyula alispán urat gyűlésünkben való szíves megjelenésre felkérnék.

Kívánatos, hogy e küldöttségben a vármegye minden járásából egy egy-egy jegyző beválasztva legyen. Megválasztásra ajánlom tehát: Pethő Dániel, Kudász Kálmán, Salac Lajos, Vischán József, Haraszthy Vincze, Loysch Béla, Kollonay Tamás, Kula István, Zaboroszy Kornél, Dancs János, és Vojnár Béla tagtárs urakat.

Indítványomat a gyűlés hangulatából kifolyólag elfogadottnak jelentem ki s felkérem Rác János urat a küldöttség vezetésére.

A gyűlést az alispán Ur megérkezéig felfüggesztem.

Pár perc múlva a küldöttség távozása után harsány és lelkes éljenzés között a terembe lépett Dókus Gyula s helyet foglalt az asztalfőn jobbra a főispán mellett.

Szoták István elnök erre a következő szavakkal nyitotta meg újból a gyűlést.

Tisztelt Közgyűlés! A gyűlést megnyitom.

Méltóságos alispán ur!

Zemplénavármegye jegyzői gyűlésre sereglettek össze, hogy Méltóságodnak, a jegyzői kar őszinte barátjának, azon alkalmából, hogy köztisztviselői működésének 40 éves évfordulóját folyó év július hó 26-án elérte, hódolatát bemutassa, hogy ünnepet üljön, hogy szeretetének és tiszteletének jeléül maradandó oszlopot állítson ez évforduló emlékére.

Isten hozta Méltóságodat körünkbe, kérve kérjük, fogadja ünneplésünket azzal a szeretettel, mely szeretettel sereglettünk mi itt össze, hogy ünnepejünk vármegyénk érdemekben gazdag elsőtisztviselőjét.

A gyűlést megnyitva, felkérem Marikovszky Béla urat, ismertesse a nap jelentőségét.

Dókus működésének méltatása.

Marikovszky Béla Töketeresbesi vidéki körjegyző emelkedett ezután szólásra s méltatta közel félórát igénybe vevő beszédben Dókus Gyula köztisztviselői működését.

Esküdtszéki intézményhez hasonlította egy közigazgatási tisztviselő működését, kit eljárásában nem a rideg paragrafusoknak, de szívének és emberismeretének kell vezetni: és beszélt Dókus Gyuláról az emberiesen gondolkozó, a szívével is dolgozó közigazgatási tisztviselőről.

Messze visszatekintve, lapozva Zemplénavármegye történetében, rámutatott a szónok arra a fényes lapokra, melyeket a Dókus család a vármegye történetében betöltött.

És ennek utána az emlékezés erejével rámutatott arra a régen elmúlt időkre, mikor Dókus Gyula „arcán a fiatalság piros rózsáival, szemében lángoló lelkesedéssel belépett az ódon megyeháza barnult falai közé s hiven családja tradícióihoz, közkatonaaként állott a csatasorba, hogy kivegye részét a vármegye közérdekeiért vívandó harcokban.” És évről-évre, nyomról-nyomra kísérve az ünnepeket életének és hivatalos működésének mozzanatait, rámutat, hogy ma Dókus Gyula a marsal bottal kezében kormányozza e kincsekben és természeti szépségekben oly gazdag vármegyét.

„Szeretettel hajtjuk meg Dókus Gyula előtt zászlónkat — végzé beszédét a jegyzői egylet szónoka — és szeretettel kérjük, hogy a marsalbotot továbbra is tartsa meg és mai friss erejével vezesse a vérelnküli munkásharcban rajta szeretettel csüngő tisztviselőtársait.”

Leirhatlan a lelkesedés a tomboló éljen, mely Marikovszky Béla szavainak nyomán támadt: megyebizottsági tagok, tisztviselők és jegyzők szünni nem akaró lelkesedéssel ünnepelték a jubilánst, jutalmazták a szónokot ritka tehetségre való magas szárnyalású beszédéért.

Percekig tartó taps és éljenzés után megszólalt az elnöki csengetyű s közbe vágott Szoták kellemes baritonja:

Tisztelt közgyűlés! Köszönetemet nyilvánítom Marikovszky Béla úrnak nagy érdeklődéséért, felkérem Jászay Pál egyleti főjegyző urat, terjessze elő a Dókus Gyula alispán ur nevére létesítendő alapítványra vonatkozó határozati javaslatát.

7000 koronás alapítvány.

Jászay Pál egyleti főjegyző terjesztette erre elő indítványát.

Tisztelt közgyűlés.

Zemplénavármegye községi és körjegyzői egyletének f. év június hó 25-én tartott közgyűlése elhatározta, hogy Zemplénavármegye alispánja, méltóságos Dókus Gyula alispán ur 40 éves közszolgálati működésének emlékét megörökítendő, nevére alapítványt létesít az alantabb körülírt célra. A jegyzői egylet ez elhatározása visszhangra talált vármegyszerte: ma oly összeg áll rendelkezésre, melynek kamatai elégségesek arra, hogy ösztöndíjjal szolgáljanak egy közép, esetleg felsőiskolai tanuló részére.

Az ünnepély rendező bizottság nevében ezennel előterjesztem és elfogadásra ajánlom a következő alapító levelet.

Alapító-levél.

Az igaznak emléke örökké él!

És gyűlésre gyűlének Zemplénavármegye községi és körjegyzői, hogy megörökítsék az Ő igazi atyai barátjuknak, csabacsüdi Dókus Gyulának, Zemplénavármegye alispánjának nevét örök időkre. Tudván pedig Zemplénavármegye jegyzői, hogy az 1910. év lenne azon év, melyben Dókus Gyula alispán ur elérte vármegyei tisztviselői működésének negyvenedik évfordulóját, a Sátoraljaujhelyben 1910. év szeptember hó 28-án megtartott gyűlésükön elhatározták, hogy ez évforduló emlékéül s Dókus Gyula alispán ur nevének megörökítésére alapítványt létesítsenek és kiállították a következő

alapítólevelet

1. Az alapítvány neve: **Csabacsüdi Dókus Gyula ösztöndíjalapítvány.**

2. Az alapítvány célja: Zemplénavármegye területén működő illetve működött — nyugdíjas vagy elhalt — községi és körjegyző oly fi- vagy leánygyermekét, ki tanulmányait jó előmenetelt tanúsít s gyámolítást igényel, közép- és felsőiskolai tanulmányait tanulmányainak befejeztéig támogatni. Azon esetben, ha a községi és körjegyzői állás mai szervezetében törvényhozásilag megszüntetnék és ha a jegyzői minőségben szolgált nemzedék kihalna s támogatásra szoruló gyermekeik többé nem léteznének, az ösztöndíj azon tisztviselők gyermekeinek, illetve árváinak lesz kiadandó, kik a községi és körjegyzők mai tisztállását törvényhozási intézkedés alapján elfoglalandják. 3. Az alapítvány áll **hét-ezer koronából**, mely összeg a jegyzői egylet pénztárában van, s mely összeget Zemplénavármegye községi és körjegyzői részben maguk adományozták, részben Zemplénavármegye községei és közönségének e célra felajánlott adományaiból gyűjtötték. Az alapítványi tőkét Zemplénavármegye községi és körjegyzői egylete egyéb vagyonához hasonlóan szabályszerűleg kezeli. A menyenyiben pedig ezen egylet feloszlanék vagy feloszlatatnék: a vármegye alispánja a jegyzőket gyűlésre hívja össze, az így általa összehívott s elnökle

alatt megtartott jegyzői gyűlés 6 évről 6 évre egy 12 tagú bizottságot választ s e bizottság, melynek mindenkori elnöke a vármegye elsőtisztviselője leszen, kezeli az alapítványt. S ha a jegyzői állás törvényhozásilag megszüntetnék vagy átszerveztetnék, a jegyzők jogaiba azon tisztikar lép, mely a jegyzők helyét a községi közigazgatásban elfoglalja.

Az alapítványi tőke sértetlen fentartásáért a jegyzői egylet, illetve a kezelőbizottság felelős.

4. Az alapítványi tőke sértetlenül fentartandó s ösztöndíjra csakis annak kamatjövedelme fordítható s vagy ingatlanra elsősorban való bekebelezés mellett, a való becsérték fele erejéig kamatozó kölcsönként kiadandó, vagy állampapírokba fektetendő, vagy jóhitelű pénzintézetben gyümölcsözőleg helyezendő el, de kivételes esetben a belügyminisztertől kieszközölendő jóváhagyás alapján elhelyezhető az alapítványi tőke valamely zemplénavármegyei részvénytársasági alapon álló iparvállalatba is.

5. Az ösztöndíjra igényt tartók keletkezett felszerelt kérvényeiket az iskolai évet megelőzőleg Zemplénavármegye elsőtisztviselőjénél kötelesek benyújtani. Az ösztöndíj odaitelésének joga addig Dókus Gyula él, kizárólag és korlátlanul őt illeti. Halála után e jog a jegyzői egylet, illetve az alapítványt kezelő bizottságra száll át. Az ösztöndíj két egyenlő részletben az iskolai év elején és közepén előlegesen folyósítandó.

6. A jegyzői egyesület, illetve a kezelőbizottság a m. kir. kormányt megillető jog gyakorolhatása végett minden iskolai év végén számadási kivonatot terjeszt fel a m. kir. belügyminiszterhez, melyből az alapítványi vagyon állapota és a jövedelem mikénti felhasználása kitűnik.

7. Az alapítványt peres és perenkívüli ügyekben a jegyzői egylet elnöke, illetve a kezelőbizottság elnöke képviseli.

A jelen alapító-levél 4 eredeti példányban kiállított s azok közül egy a m. kir. Belügyminiszteriumnak, egy Zemplénavármegye köztörvényhatóságának, egy csabacsüdi Dókus Gyula alispán urnak adatott át, egyet pedig a zemplénavármegyei községi és körjegyzői egylete irattára részére tartott meg.

Kelt Sátoraljaujhelyben, 1910. szeptember hó 28-án a községi és körjegyzők egyletének közgyűlésében.

Jászay Pál, Szoták István,
egyleti főjegyző. egyleti elnök.

Indítványozom ezután a következő határozat kimondását:

Zemplénavármegye községi és körjegyzők egyletének közgyűlése a bemutatott alapító levelet elfogadja.

Az elnök enunciaciója következett erre: A határozati javaslatot a közgyűlés elfogadván, az alapító levelet elfogadottnak jelentem ki. Az alapítólevél jóváhagyás végett a nagyméltóságú m. kir. Belügyminiszter urhoz felterjeszteni fog.

A községi bírák üdvözlik az alispánt.

Tisztelt közgyűlés! A községi bírák közgyűlésünk alkalmából üdvözölni óhajtván Dókus Gyula alispán urat, ez ünnepélyes alkalommal a közgyűlés szíves engedelmével felkérem Nagy János községi bíró urat üdvöző beszédjének megtartására.

Nagy János ujcsanálosi bíró szólott ezután a községi bírák élén és nevében, óriási hatást keltve, keresetlen egyszerű, de szónoki hévvel elmondott klasszikusan szép beszédjével: a közigazgatás legelső fokán álló közigazgatási tisztviselők nevében üdvözölte a vezért, ünnepelte a hazafit.

A községek üdvözlő határozatai.

Tisztelt közgyűlés! Zemplénumegye 451 községe közgyűlési határozattal üdvözölte Dókus Gyula alispán urat köztisztviselői működésének 40-ik évfordulója alkalmából s a körjegyzők és községi jegyző urak utján azon kérelemmel fordultak egyetünkhöz a községek képviselőtestületei, hogy üdvözlő határozataikat ez ünnepélyes alkalommal nyujtsuk át az alispán urnak. Felkérem Simcsik Nándor egyleti jegyző urat, hogy a községek üdvözlő határozatait Oméltóságának mutassa be.

Az elnök felhívása folytán Simcsik Nándor egyleti jegyző csinos, rövid beszéd kíséretében átnyújtotta 451 község képviselőtestületének egybekötött határozatait. A vaskos könyv kötése remekül sikerült, szép emléke lesz Dókus Gyula alispáni működésének.

Rz ezüst babékoszoru.

Az ezüst babékoszoru átadása következett erre.

Az egyleti elnök a következő szavakkal hívta fel Pataky Miklós városi főjegyzőt a remekművü ezüstkoszoru átadására.

Tisztelt közgyűlés! Zemplénumegye jegyzői kara külsőleg is demonstrálni kívánván méltóságos Dókus Gyula alispán ur iránt való ragaszkodását és szeretetét, ez ezüst babékoszort készítetett, melynek minden egyes levelére a mai napnak emlékeztetül egy-egy jegyző neve vésvé vagy. Felkérem Pataky Miklós városi főjegyző urat, sziveskedjék szeretetünk és ragaszkodásunk emez emléktárgyát oméltóságának átnyujtani.

Pataky Miklós hosszú, a mithologia s a történelemből merített allegorikus hasonlatokkal telített beszéd kíséretében nyujtotta át az ünnepeltnek a községi és körjegyzők ajándékát.

Az ezüstkoszoru közel 200 babérelvéből áll, 145 levélre 142 jegyző és három város neve van vésvé. A koszort összekötő aranyzalagra a következő szavak vannak írva:

„Méltóságos Dókus Gyula alispán urnak 40 éves közszolgálati működésének emlékére, Zemplénumegye községi és körjegyzői.“

Elhangozván Pataky Miklós beszéde ismét az elnök szólott:

Méltóságos Alispán úr!

Oltárunkon, melyet a szeretet köveiből építettünk, az áldozati galamb im elégett, de oltáraink tüze ki nem aludt és kialudni nem fog soha. Fogadja Méltóságod e csekélységet, mit e nap emlékeül nyujtottunk szeretettel tőlünk, sziveinkben értékesebb és maradandóbb emléket emeltünk mi Méltóságodnak. Tartson meg Méltóságod minket a jövőben is abban a szeretetben, melynek Méltóságod részéről eddig is osztályosai voltunk s fogadja el tőlünk Méltóságod újabbán is szeretetünk és tiszteletünknek nyilvánítását.

Dókus Gyula beszéde.

És most szólásra emelkedett Dókus Gyula alispán:

„Tisztelt Egyesület!

Szives és meleg üdvözlésüket, azt a nekem jól eső figyelmet, hogy szolgálatom 40 éves fordulójára *elsőként* reám gondolni szivesek voltak, őszintén és szívből köszönöm.

A ki ismeri a közigazgatást, annak nagyhorderejű feladatait, különösen pedig a közigazgatási törvények végrehajtásának emberi erőt csaknem meghaladó nagy munkáját, az előtt nyilvánvaló, hogy önök uraim, kik közvetlenül a néppel érintkezve első sorban hivatvák a közigazgatás zavartalan menetét biztosítani, az államgépezetnek nem-

csak fontos tényezői, hanem sok esetben a nemzet létérdekeit is érintő események az önök hűség és hazafias közreműködésén fordulnak meg.

Hogy ez a gépezet itt is az ország javára áldásosan működjék, elengedhetetlenül szükségesnek tartom, hogy az összes tényezők egymás iránt bizalommal, becsüléssel és szeretettel viseltesenek. Ezt felismerve törekedtem az önök bizalmát megszerezni, szeretetüket kiérdemelni.

Nagy öröm tölti el szívemet, tapasztalva és érezve, hogy ezt megszereztem és birom, mert ez képezi biztosítékát annak, hogy együttes munkánk a köznek, a vármegye lakosainak hasznára, a jó közigazgatás megteremtésére szolgál.

Ez képezi azon nemes cselekedetök felett érzett öröömömnek is a forrását, hogy nevére egy alapítvány létesítését határozták el, mert a kinek szívében emberbaráti érzés van, csak az képes a köznek javát sikerrel munkálni és embertársaiért lelkesedéssel dolgozni.

A nekem adott koszort, habár az volt az óhajomásom, hogy értékét az alapítvány gyarapítására fordítva, még több könnyet töröljenek le egy szegény sorsu gyermek szeméből, elhatározásuk folytán örömmel elfogadom és megőrzöm zálogául annak a hűségnek, melylyel önök vármegyénk és hazánk iránt viseltetnek, zálogául annak, hogy legjobb tudásukat és munkásságukat a nép, az önök vezetésére és gondozására bizott lakosság érdekeinek szolgálatára szentelik, zálogául annak, hogy egyesületük jó hírnevét öregbíteni, abban és az által hasznos munkát végezni hazafiai kötelességüknek ismerik.

A községek elöljáróságainak és képviselőtestületeinek megemlékezését és üdvözlését melegen köszönöm, ezek a jegyzőkönyvek bizonyítékai annak a készséges támogatásnak, melyben hivatali működésem közben mindég részesítettek és nagy öröömre bizonyítékai annak is, hogy a képviselőtestületek és elöljáróságok oly erős egységet képeznek a törvényhatóság és tiszttikkal, hogy azon a rossz győzelmet soha nem arathat s a melynek összhangját megzavarni senki nem lesz képes.

Őszinte köszönetem ismételt kifejezése mellett fogadják viszonzásul azt a nem változó ígéretemet, hogy én önök iránt mindenkor az maradok, aki voltam és vagyok. A teremtés ura árássa önökre és családjaira áldó kegyelmét, engem pedig abban a jóleső szeretetben és támogatásban, melynek rég birtokosává avattak, a közszolgálat érdekében kérem a jövőben is részesíteni sziveskedjenek.

Percekig tartó szünni nem akaró taps, éljenzés volt a válasz az alispán beszédére, mely után az elnök a következő szavakkal zárta be a gyűlést:

Tisztelt közgyűlés! Mielőtt a közgyűlést bezárnánk, engedjék meg nekem Uraim, hogy azon fohással forduljak az egek urához, hogy alispánunkat nekünk és szeretett vármegyéjének teljes szellemi és testi erőben még sokáig tartsa meg s kiáltsanak önök föl velem együtt lelkesen: Dókus Gyulát az Isten sokáig éltesse!

Szives megjelenésükért köszönetemet nyilvánítva, a gyűlést ezennel berekeszttem.

A társas vacsora.

Diszes és népes társasvacsora fejezte be este hat óraker a zempléni jegyzői egylet ünnepélyét.

A baráti társasvacsorát a „Magyar Király“ szálloda udvari nagytermében tartották meg. 150 személyre terítették a nagy teremben, de pótlólag 30 terítéket tettek fel az előteremben is.

Pontban hat óraker érkezett meg az alispán Thuránszky László megyei főjegyző kíséretében s lelkes éljenzés között foglalta el helyét az asztalfőn. Jobbra és balra tőle a szomszédos vármegyei jegyzői egyletek elnökei: Morvay János, Csekenyák János, Tóth József, Sikorszky Gyula és Szoták István a zempléni jegyzői egylet elnöke foglalt helyet. A vármegye tisztviselői közül Pintér István és Bernáth Aladárral élén közel

huszan vettek részt a társasvacsorán, de — mondhatjuk — hogy ott volt a város színe java is.

A második fogás után felállott Haraszthy Vince s emelt poharat az ünnepeltre, Dókus Gyula önmagát is felülmulva válaszolt. És ezzel megeredt a felköszöntők árja. Sorra felszólt Szoták, Morvay, Csekenyák, Tóth Sikorszky éltetve az ünnepeltet s dicsérvén a jegyzői kart. Nagy hatást keltett Szirmay István tisztifőügyésznek Nagy János ujcsanálosi bírora mondott felköszöntője s Nagy Jánosnak erre adott válasza. Az egyszerű, de sok tehetséggel megáldott ujcsanálosi bíró valóságos ünnepelés tárgya lett. Nagy tetszéssel fogadták még Buza Barna szónoki hévvel előadott beszédét, ki a jegyzői karra emelte poharát.

Nyolc óraker távozott az ünnepelt alispán a társasvacsoráról, a közönség is lassan lassan oszladozni kezdett, a jegyzők azonban — nagyja és apraja, örege és fiatalja — Szirmay köré gyűlve, vidám zene szó mellett mulattak be a sötét éjszakába.

Újabb üdvözlések.

A jegyzői egylet közgyűlése után a helyi sajtó tette tiszteletét Dókus Gyula alispánnál. A hírlapírók nevében Matolai Etele üdvözölte az alispánt. Másnap, 29-én, a közgyűlést megelőzőleg a vármegyei tiszttikar, élén Thuránszky László főjegyzővel, tisztelettel a közszeretben álló alispán előtt. Az üdvözlő beszédet Thuránszky László tartotta, Dókus meghatottan válaszolt. Kevéssel azután Miklóssy István vezetése alatt a gör. kath. klerus vonult fel; a közgyűlés után a honvéd helyőrség tiszttikara Desewffy őrnagy vezetése alatt tette tiszteletét. Ezen felül az ország legkülömbözőbb helyeiről tömegesen érkeztek az üdvözlő táviratok.

És ezzel le is zárjuk a Dókus-jubileum aktáit, örömmel állapítván meg, hogy ez esetben nem egy sablonos ünnepet ült a vármegye, de a munka nyerte el a jól megérdemelt elismerést.

A vármegye közgyűlése.

Megélnkültek Ujhely utcái csütörtök reggelre: közel négyszáz megyebizottsági tag vonult fel a vármegye közgyűlésére.

Választás volt, ez vonz, de hetek óta közszájon forgott, hogy a főispán felvetteti a bizalmi kérdést s ezuton rázza le nyakáról ellenségeit s biztosítja a familia hatalmi állását.

A választás megtörtént, a bizalmi kérdést a főispán nem vetette fel. A szerencsi járást hiába terelték be Ujhelybe, Sárospatak jámbor bizottsági tagjai hasztalan lesték, hogy lelkük hűségéről tanubizonyoságot teshessenek. Pedig hetek óta dolgoztak a főispán benső emberei, hogy a főispán győzelmét biztosítsák. Hja! Quem dii odere. Andrásynál hasztalan kopogtattak Meczner hívei: „ott az esküdtszék“ hangzott belülről a rideg válasz.

Állítólag mégis gróf Majláth József huzta volna által Meczner számításait. Fellelősséget nem vállalunk a hírért, de közszájon forog, hogy a közgyűlés reggelén bement volna a gróf Meczner főispánhoz, óva intette a bizalmi kérdés felvetésétől, mert ha ezt megteszi, a megyebizottság színe-java a közgyűlési teremből tüntetőleg kivonul. Ez hatott s a bizalmi indítvány elmaradt.

Nem tudjuk, való-e a Majláthnak tulajdonított fellépés. De hogy a bizalmi indítvány felvetése esetén a megyebizottság színejava ott hagyta volna a közgyűlést, ezt tudjuk: így határozott a klerus s így beszélte ezt meg a jegyzői kar. Bizonyára így cselekedett volna a megyebizottság mindazon tagja, kik a főispán személyes természetü dolgaival nem azonosítják magukat. A gyűlés lefolyásáról — röviden — a következő tudósítást adjuk:

Dókus Gyula ünneplése.

Pontban tíz óraker nyitotta meg Meczner főispán a gyűlést. A tanácsterem zsu-

folásig megtelt. De tömve voltak a folyosók, a főispáni és alispáni kisterem is.

Elsőnek Majláth József gróf szólott. Rövid de lelkes szavakkal adta elő írásban is beterjesztett azon indítványát, hogy Zempléni vármegye közgyűlése Dókus Gyula alispánt 40 évet elért közszolgálati működésének alkalmából üdvözölje és érdemeit jegyzőkönyvileg örökítse meg.

Lelkes éljenzés és taps között emelte határozattá a vármegye közönsége Majláth gróf indítványát. Dókus Gyula a vármegye bizottságának határozatát meghatottan fogadta s hosszabb beszéddel válaszolt.

Folyó ügyek.

A választások kerültek ezután sorra.

A Mester István elhalálozása folytán üresedésbe jött árvaszéki ülnöki állásra — miután Mattyasovszky Kálmán visszalépett — Pilissy Béla szolgabíróvá választották meg egyhangulag.

A Pilissy Béla megválasztása folytán megüresedett szolgabírói állást Spillenbergtől Béla tb. aljegyző nyerte el szótöbbséggel. Spillenbergtől 244, ellenjelöltje Bálint Bertalan 57 szavazatot kapott.

Első osztályú szolgabíróvá — más pályázó híján — Dr. Marton Sándor szinai szolgabíróvá választották meg.

A hegyaljai segélyakció ügyében terjesztette ezután elő Bernáth Aladár vármegyei tb. főjegyző a közigazgatási bizottság, majd a gazdasági egyesület szülészeti szakosztályának átiratát s jelentette, hogy a tokajhegyaljai községek képviselőtestületeinek egyike sem vállalt készfizető kezességet a szőlőbirtokosoknak nyújtandó kamatmentes inséges állami kölcsönért. Szó volt tehát ismét arról, ha elvállalja-e a vármegye közönsége az adandó 600 ezer korona inséges kölcsönért a jótállást.

Molnár Béla és Nagy Barna szólottak a kölcsön megszavazása mellett, Matolay Etele és Bajusz József ellene. A főispán névszerű szavazást rendelt el: 58-an szavaztak a javaslat mellett, hárman (dr. Székely Albert, Bajusz József és Matolay Etele) ellene.

E határozattal a 600,000 koronás inséges kölcsön ügye befejezést nyert, de megoldást nyert a jövő évben adandó 1,800,000 koronás kamatmentes inségekölcsön és a még hátrálékban lévő agrárkölcsönöknek 25 évre való felosztása és kamatmentesen leendő visszafizetése ügye is. Az utóbbi ügy a Tokajhegyalja megmentését jelenti.

Névszerű szavazással megszavazták ezután a nyugdíjazottak illetményeinek fedezésére 2¹/₂ o-os megyei pótdadót, közmívelődési célokra 1⁰ o-os, háztartási célokra 1⁰ o-os pótdadót.

Közben a főispán jelentette, hogy Kun Bertalan, a tiszáninneni református egyházkerület agg püspöke — az éppen kézhez vett távirati tudósítás szerint — elhalt. A közgyűlés fájdalmas érzettel vette tudomásul az esetet, a tiszáninneni egyházkerületnek részvétét fejezi ki s Kun Bertalan emlékét jegyzőkönyvileg örökíti meg.

Délután.

Délután 4 órakor vette kezdetét a déli 12 órakor bezárt ülés.

Elsőnek az alispáni jelentés került sorra. E jelentés kapcsán kiderült, hogy a folyó év három első negyedében 4000 ember vándorolt ki a vármegyéből Amerikába. A fenyegető koleraveszélyre való tekintettel felhatalmazást adott a közgyűlés az alispánnak, hogy minden járás részére két-két fertőtlenítő gépet szerezzen be.

Elfogadták az alispán előterjesztését hat új szolgabírói és 7 díjnoki állás szervezésére.

A községi és körjegyzők nyugdíj alapjának 1911. évi költségelőirányzatát elfogadták, a szükségletet 49815 kor. 61 fillérben, a fedezetet 14242 kor. 69 fillérben állapították meg. A hiányzó 35572 kor. 92 fillér fedezésére a községeket minden egyes alkalmazott jegyző után 285 koronával terheltek meg.

Verec város átiratát a borfogyasztási adótörlesztés tárgyában pártolólág tudomásul

vették, ellenben azon átirat fölött, hogy a bornyilvántartások ne vezettessenek — napirendre tértek.

A megyei alapok a sátoraljaujhelyi pénzintézeteknél, a gyámtilággal kezelt pénzek a zempléni pénzintézeteknél a múlt évi arányban lesznek elhelyezve. A volt fogház ma üresen áll, az alispán előterjesztésére megengedte a bizottság, hogy e helyiségeket a vármegyei segéd és kezelő személyzet szegénysorsu tagjainak részben kedvezményes árban, részben teljesen ingyen engedje át.

A Dókus Gyula nevére a zempléni vármegyei jegyzői egyesület által létesített alapítvány tárgyában az egyesület által kiállított alapítólevelet mint méltó gondolatot örömmel hagyta jóvá a bizottság és elrendelte annak a belügyminiszterhez való felterjesztését.

Tolcsva község szabályrendeletét módosította, a szabályrendeletet többen köztük Juhász János vezető jegyző felelősséggel támadták meg. A megyebizottság a felelősségeket elutasította, a szabályrendeletet a jegyzői magánmunkálatokra vonatkozó szakasz némi módosításával elfogadták.

Mád község képviselőtestületének a Lángh Nándor alapítvány elhelyezése tárgyában hozott azon határozatát, hogy az alapítványi tőke a Hegyalja-Mádi Takarékpénztárban helyeztessék el, jóváhagyták, ellenben az alapítványkezelő bizottság megválasztását megsemmisítették. A mádi bíró ellen, mert a község képviselőtestületének megkérdése nélkül építkezett, vizsgálatot rendeltek el.

Tarcal község szabályrendeletét az anyakönyvvezetők kijelölése tárgyában jóváhagyták.

Homonna községnek a csatornázás és járda építés tárgyában alkotott szabályrendeletét jóváhagyták.

Kerényi László szinai járási irnok felelőssége folytán szemben az alispán elutasító határozatával átköltözési illetményeit kiutalták.

Jóváhagyták az utcái körjegyzői laképítésére vonatkozó határozatát a körközségeinek.

Töketeres község az ott felállítandó cukorgyárnak 15 évi pótdómentességet biztosított. A határozatot a bizottság újabb tárgyalás végett visszaadta.

Jóváhagyták a vajdácskai, a csemernyei körjegyzőségek szervezési szabályrendeletét.

A bodrogkeresztúri bíróválasztást megsemmisítették s Dudás János bíró ellen, az ellene emelt panaszok folytán vizsgálatot rendeltek el.

Sátoraljaujhely város mérnöki hivatalában nagyobb hátrálékokat talált a számonkérőségek, a törvényhatóság utasította a várost, hogy még egy mérnöki állást szervezzen.

A szinai főszolgabíró a közcsend fenntartása érdekében szabályrendeleti javaslatot terjesztett be a törvényhatósági bizottság elé. A főszolgabíró ur nagyon savanyu ember lehet s nem ösmeri a németek verses szállóigéjét: „Wo singen hörst, lass dich fröhlich nieder, böse Menschen haben keine Lieder.“ mert még a dalt is elszeretné tiltani a nép ajakáról. A bizottság erősen megsemmisítve fogadta el az egy paragrafusos szabályrendeletet.

(Folytatjuk.)

HIREK.

— **Meczner főispán lovagias ügye.** Mert lovagias ügygyé vállott a jólismert kukuricaosztás. Buza Barna a F. H. legutóbbi számában egy abbaziai szálló tulajdonosának levelével bizonyította, hogy Meczner főispán azon közzétett védekezése, hogy ama bizonyos kukuricaosztás idején ő ideháza sem volt, de Abbaziában tartózkodott — a valóságnak nem felel meg. A szálló tulajdonosának levele szerint Meczner 1905. április 15-én utazott el Abbaziából, a kukuricaosztás pedig április 24-én esett

meg. Buza Barna ezt más szavakkal, kissé erősebben írta meg. Meczner főispán dr. Buza Barna erős kifejezéseit személyére sértőnek találta és Molnár Béla és Görgey Gyula útján elégtételt kért Buza Barnától. Buza Barna Holló Lajost és Battyány Tivadar grófot nevezte meg segédeiül. És ezzel szerencsésen el is jutottunk Maros-Tordába. És ezzel szerencsésen kátyuba is került a kukurica ügy s ezután aligha fogunk tisztán látni. Mert hát tagadhatlanul szép dolog az az uri becsület, a lovagias állásfoglalás, főleg ha egy közel 70 éves ösz ember nyul a kard után, hogy becsületét fegyverrel védje meg, de a kukuricaügynek talán még sem a lovagiasság foruma, de inkább az esküdszék elé tartozott volna s elvégre is a kukurica börzei áru és nem lovagias fantom.

— **Az ujhelyi ipartestület ünneplése.** A sátoraljaujhelyi általános ipartestület előjárása elhatározta: hogy Dókus Gyula vm. Alispán Urat, a vármegye első testviseletjét s felettes hatóságát 40 éves közszolgálati jubileuma alkalmából küldöttségileg az ipartest. előjárás útján üdvözli, az ipartestület ügyei körül mindenkor tanusított kiváló tevékenységét, az iparosok érdekeinek felkarolása s támogatása körül szerzett érdemeit jegyzőkönyvileg megörökíti és a jubilánsra az Isten áldását kérve kívánja, hogy azt a legelső helyet, melyre őt e megye közönsége emelte a mi javunkra is meg hosszú időn át üde egészségben és teljes szellemi erőben megtarthassa.

— **Városi közgyűlés.** Sátoraljaujhely város képviselőtestülete tegnap délután rendkívüli közgyűlést tartott. A gyűlésen — melyen Reichard polgármester elnökölt — kevesen vettek részt. Egyedüli fontos tárgy a csatornázás kérdése. Elhatározták, hogy a csatornázást egyszerre készíttetik el és utasították a mérnököt, hogy a terveket és költségvetéseket oly időben készítse el, hogy a munkálatok legkésőbb 1911 márczius elsején megkezdhetők legyenek. A gyűlés d. u. 5 órakor ért véget.

— **A József kir. herceg szanatorium egyesület évi közgyűlése.** Az Augustia főhercegnő védnöksége alatt álló „József Kir. Herceg Szanatorium Egyesület“ évi közgyűlését Kassán, f. évi október 23-án tartja meg. A közgyűlésre az egyesület tagjai és azok, akik október 10-ig tagokul belépnek a Kassára való utazásra féláru vasuti jegykedvezményben részesülnek. Felkérem a helyi bizottság t. Tagjait, sziveskedjenek velem október 5-ig tudatni, hogy közgyűlésünkön részt vesznek-e, hogy Budapestben az egyesület központi irodájában a vasuti jegy váltására szolgáló igazolványról idejében gondoskodhassanak. *Meczner Gyuláné*, a József Kir. Herceg Szanatorium Egyesület sátoraljaujhelyi bizottságának elnöke.

— **Szarvasmarhadíjazások Zemplén vármegyében.** A Zempléni vármegyei Gazdasági Egyesület a m. kir. Földmívelésügyi miniszter ur anyagi támogatásával évenként rendezni szokott szarvasmarhadíjazásokat ez idén a következő sorrendben fogja megtartani: október hó 2-án Sárospatakon, 10-én Tiszalúcun és 13-án Sátoraljaujhelyben mindenkor dél e. 10 órától kezdődőleg a vásártéren. Díjazva kizárólag kigazdák tulajdonát képező 3 éves, 2 éves és 1 éves üszök lesznek, míg a közép és nagybirtokosok csoportos kiállításai az Egyesület által adományozandó oklevelekkel tüntettetnek ki. A díjak nagysága a fenti csapatonként 60, 50, 40, 30, 20 és 10 korona szokott lenni, a helyszínen megalakulandó bíráló bizottság azonban a felhajtás mérvéhez képest a díjakat legjobb belátása szerint megváltoztathatja. A három díjazáson összesen 1500 kor. államdíj fog kiosztatni.

— **A Nagyszebeni Földhitelintézet** előnyös törlesztéses kölcsönt nyújt házakra és földbirtokokra. Bővebb felvilágosítás **Dr. Burger Jakab** sátoraljaujhelyi ügyvéd urnál kapható.

SZEGŐ divatház

Sátoraljaujhely, Fötér.

Női és leány felöltők

kosztüm, alj, leányka ruha, pongyola és blous különlegességek.

4 reklámczikk:

1 angol utazó kosztüm	Kor. 17.50
1 „ alj kitünő minőség	Kor. 7 és 15
1 szövet pongyola kitünő minőség	Kor. 19.50
1 női posztó blous	„ 7.50

Felöltő raktáramat megnagyobbitottam.

Modeljeim általános feltűnést keltenek.

Szörme bélésű bundáimra, boá és karmantyúimra
felhívom t. vevőim b. figyelmét.

Feltűnő olcsó árak!

Ujjonnan épített nagy és legújabb gépberendezéssel ellátott gyártelepeim oly nagy mértékben gyarapították teljesítő képességüket, hogy mindig szállíthatunk kitűnő minőségű és acélszerkezetű

DARÁLÓGÉPEKET

az összes gabonaneműek és a többi termények darálására, valamint

takarmánykészítő-gépeket,
szecska- és répavágó-gépeket
takarmánypárolókat,
ganajlészivattyukat,

valamint valamennyi gazdasági gépet és eszközöket a legújabb és legjobbnak tapasztalt szerkezetben.

MAYFARTH PH. és Társa

WIEN II. Taborstrasse 71. sz.

Képviselők és viszontelárúsítók kerestetnek.
Kimerítő képes árjegyzékek ingyen.

Zemplén-Ladamóci Mész- és Agyagipar
Részvénytársaság
SÁTORALJAUJHELY.

Ajánljuk

a t. építő, építész és mészkereskedő urak szives figyelmébe az általunk kizárólag fával égetett, teljesen kőmentes

I-ső RENDŰ

DARABOS MESZET,

mely kiadós voltánál fogva az összes hazai termékeket fölülmulja.

Levélbeli megkeresésre a zonnal válaszolunk, távirati megrendeléseket elfogadunk.

Zemplén-Ladamóci Mész- és Agyagipar
részvénytársaság.

Sürgöncim: Mésztársaság, Sátoraljauhely.
Telefon-szám: 32.

Az elismert

legjobb

legelterjedtebb

magyar hirlap

AZ UJSÁG

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

BUDAPEST, Rákóczi-ut 54. sz.

Főmunkatársak: Herczeg Ferenc, Kenedi Géza, Kóbor Tamás, Kozma Ándor.

Felelős szerkesztő: Gajári Ödön.

Szerkesztő társ: Dr Ágai Béla.

Előfizetési árak: 1 óra 2-40 kor.
negyed évre 7 kor., fél évre 11 kor.,
egész évre 28 kor.

Illésházi Endre saját termései
tokajhegyaljai

mádi szamorodni borait

literenkint 70, 80 és 100 filléért árusítja
csakis gönczi hordókban.

Assú borok félliteres butellákban 5
4 és 3 koronáért kaphatók.

LÁSZLÓFI H.

szabóüzlet és gyapjuszövet raktára
SÁTORALJAUJHELYBEN.

Az őszi idényre készít **finom angol szövetekből** mérték szerint:

Felöltő	— — —	25 frt-tól	feljebb
Saccó öltöny	— — —	22 frt-tól	"
Jaquet öltöny	— — —	35 frt-tól	"
Ferencz József öltöny	— — —	40 frt-tól	"

Kívánatra bármikor kész a megrendelések felvételére kellő mintákkal ellátva utazni. — Művészies szabás.

Kívánatra vidékre mintát s árjegyzéket díjtalanul küld

Salgótarjáni kőszénbánya
részvénytársulat

széntermékei szobafűtési és ipari célokra

Klár és Neuman

cégnél

Sátoraljauhely

rendelhető meg. Ugyanott legjobb minőségű apró és durva szemű kétszer mosott **kovács-szén** és **koks** valamint **porosz brikett** kapható.

Legjobb gyártmányu

gramophonok és lemezek

kényelmes **részletfizetésre** is kaphatók

Grossmann H. Sámuel

órás és ékszerésznél

Sátoraljauhelyben, Rákóczi-utca 8. szám a.

Scala, Lyrophon, Da'Capo lemezek
ára darabonként 3 korona 20 fill.

Választékkal szívesen szolgálók.

Vidéki megrendeléseket pontosan eszközölök.

Tőketörlesztéses kölcsönt a legkedvezőbb feltételek mellett földekre és házakra a **Nagy-szebeni Földhitelintézet** nyújt. Bővebb felvilágosítást ad az üzletek átvételére jogosult **Patzauer Hugó Kassán**, a Nagy-szebeni Földhitelintézet kölcsön közvetítő ügynöksége.

!! Hatóságilag engedélyezett végeladás !!

Schön Sándor és Barna D. cég

sátoraljauhelyi divatáruháza

összes raktáron levő áruit az üzlet feloszlása folytán

feltűnő olcsó árban kiárusítja.

Ezért mindenki helyesen és okosan cselekszik, ha e kiváló alkalmat felhasználva, szükségletét e cégnél beszerezni iparkodik.

RAKTÁRON VANNAK:

Női és férfi ruhakelmék, vásznak, női és férfi fehérneműek, menyasszonyi kelengyék, szőnyegek és függönyök nagy választékban.

!!! FELTŰNŐEN OLCSÓ ÁRAK !!!

ILLÉSHÁZI ÉS TÁRSA

„SZABADSÁG“ KÖNYVNYOMDA

=== Sátoraljauhely, Petőfi-utca 5. szám. ===

Tisztelettel értesítjük Zemplén vármegye és Sátor-
aljauhely város közönségét, hogy **Sátoraljauhelyben,**
= Petőfi-utca 5. szám alatt ujonnan létesített =

könyvnyomdánkban

! hirlapok, iskolai könyvek, folyóiratok, zár-
számadások, levélpapírok, borítékok, szám-
lák, bármily alaku s nagyságu falragaszok,
közgyűlési-, bái- és lakadalmi meghívók,
eljegyzési értesítések stb. izléses és pontos
kivitelben előállítanak. !

Jegyzői nyomtatványokból nagy raktárt

tartunk, amiért is képesek vagyunk bármily
=== megrendelést azonnal teljesíteni. ===

Illésházi és Társa könyvnyomdája

SÁTORALJAUJHELY, Petőfi-utca 5. sz.

Telefon-szám: 125.

Telefon-szám: 125.